

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114213603
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114213603.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 11 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi P. O., Z. XX. XX. XXXX, K. X. Ž. XXX/XX, XXX XX B., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, občianske združenie so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec o zaplatenie 2 823,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1 037,38 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 26. 09. 2014 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,00 eur mesačne splatných do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom január 2016 s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 123,94 eura za zastúpenie advokátom, zástupcovi vedľajšieho účastníka v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16. 06. 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 2 823,50 eura, vyčísleného úroku z omeškania v sume 233,20 eura a príslušenstva, ktorý odôvodnil tým, že dňa 09. 06. 2011 uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 3 000,00 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 91,72 eura. Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporcu. Odporca bol listom zo dňa 28. 05. 2013 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Ku dňu podania návrhu predstavuje dlh odporcu sumu 28 235,00 eura podľa nasledovného určenia: istina vo výške 18,69 eura, úrok vo výške 114,76 eura, zosplatená istina vo výške 2 676,56 eur, poistenie Bill protection vo výške 12,92 eura, poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 0,30 eura. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporcu zaplatiť navrhovateľovi 2 823,50 eura, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 233,20 eura a úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2 823,50 eura od 03. 06. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk odporcu dňa 10. 09. 2014, k podanému návrhu sa nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 18. 08. 2014 oznámilo občianske združenie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Uznesením č.k. 12C/67/2014-55 zo dňa 08. 10. 2014 rozhodol súd o podaní tak, že doručením oznámenia nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporcu. Po podaní odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16Co/15/2015-86 zo dňa 20. 08. 2015 uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu pripúšťa.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu dňa 16. 10. 2015. K podanému návrhu sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý uviedol, že úverová zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď neuvádza termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a presnú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. Na základe uvedeného sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a navrhovateľ má právny titul iba na zaplatenie neuhradenej časti čerpaného úveru v sume 1 037,38 eura. Na základe uvedeného navrhol, aby súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 2 019,32 eura ako nedôvodný a neoprávnený zamietol a navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania vo výške 310,94 eura za zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu advokátom.

Navrhovateľ prevzal vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu do vlastných rúk dňa 24. 11. 2015, k podanému vyjadreniu sa nevyjadril.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 15. 12. 2015, na ktorom po vykonanom dokazovaní listinami a z prednesov odporcu zistil nasledovný skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 09. 06. 2011 pod číslom XXXXXXXXXX zmluvu, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 3 000,00 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 91,72 eura, ročná úroková sadzba bola uvedená 29,11 %, RPMN od 33,5 % do 34,8 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená 7 161,84 eura, termíny splatnosti splátok uvedené neboli, lehota splatnosti bola uvedená 84 mesiacov po poskytnutí úveru, poplatok za vedenie účtu bol uvedený 0,00 eura. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas pravidelné mesačné splátky, navrhovateľ listom zo dňa 28. 05. 2013 vyhlásil celý poskytnutý úver za splatný a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi v lehote do 15 dní od odoslania výzvy. Deň odoslania výzvy preukázaný nebol, keď kópia podacieho hárku č. M. neobsahuje deň prijatia listiny na poštovú prepravu. Odporca uhradil navrhovateľovi počas trvania zmluvného vzťahu spolu 1 962,62 eura.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 30. 11. 2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu dňa 09. 06. 2011 pod číslom XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 3 000,00 eur (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodných a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporcovi, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je pod bodom 48 uvedená lehota splatnosti ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencióálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť

najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, či Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správne údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je pod bodom 42 uvedená RPMN tak, že je od 33,5 % do 34,8 %. Z poznámky vyplýva, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Takéto určenie ročnej percentuálnej miery nákladov nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Tento údaj je podstatný pre porovnávanie jednotlivých úverových produktov dostupných na trhu. Nie je preto možné uvádzať RPMN v určitom navrhovateľom definovanom rozsahu od - do, a to s poznámkou, že presnú výšku RPMN oznámi spotrebiteľovi až po podpise zmluvy.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je v bode 38 uvedená ako celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená suma 7 161,84 eura, pričom podľa počtu splátok (84) a výške mesačnej splátky (91,72 eura) by mal odporca zaplatiť 7 704,48 eura, čo je viac ako uvádza navrhovateľ v zmluve. Pokiaľ mala byť celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená bez poisteného vo výške 6,46 eura mesačne, k tomu súd uvádza, že podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ku týmto nákladom v danom prípade patrí aj poistné. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vyžaduje § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom to nie je údaj o celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú definované v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je počet splátok vynásobený výškou splátok a nie vynásobený výškou splátok bez poisteného.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 91,72 eura, v ktorej je podľa hlavy 5. Podmienky splácania úveru, § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, iba uvedenie, že splátky sú splatné do 15. dňa v mesiaci.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, o ročnej percentuálnej miere nákladov, o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporcu predloženého navrhovateľom odporca čerpal finančné prostriedky vo výške 3 000,00 eur, pričom počas trvania zmluvy uhradil navrhovateľovi spolu 1 962,62 eura. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporcu, uhradiť navrhovateľovi 1 037,38 eura ako

rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (3 000,00 eur - 1 962,62 eura).

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom a to navýšením osem percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy 1 037,38 eura úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne 26. 09. 2014 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Nakoľko navrhovateľ nepreukázal hodnoverným spôsobom, ktorým konkrétnym dňom sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, keď nepredložil podací hárok preukazujúci odoslanie oznámenia o zosplatnení úveru na poštovú prepravu, súd pri určení dňa omeškania vychádzal z dátumu prevzatia návrhu spolu s prílohami odporcom (10. 09. 2014), kedy sa mohol odporca preukázateľne dozvedieť o zosplatnení úveru a deň nasledujúci po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie (15 dní od odoslania výzvy na zosplatnenie), t.j. 25. 09. 2014 určil ako rozhodný pre sadzbu úrokov z omeškania a pre deň, kedy sa odporca dostal do omeškania. Z navrhovateľom predloženej kópie Podacieho hárku nevyplýva prevzatie výzvy k splateniu celého úveru poštou, teda deň odoslania na poštovú prepravu.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy prevyšujúcej 1 037,38 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej 1 037,38 eura, a preto súd v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie 2 019,32 eura ((2823,50 eura + 233,20 eura) - 1 037,38 eura), úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 823,50 eura od 03. 06. 2014 do 25. 09. 2014, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 786,12 eura od 26. 09. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 0,45 % ročne zo sumy 1 037,38 eura od 26. 09. 2014 do zaplatenia návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že v konaní z väčšej časti úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal právo na náhradu trov konania voči v konaní z menšej časti úspešnému navrhovateľovi. Úspech navrhovateľa predstavoval 34 % (1 037,38 eura z 3 056,70 eura), úspech odporcu 66 % (2 019,32 eura z 3 056,70 eura), odporcovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 32 % (66 % - 34 %). Nakoľko vedľajšiemu účastníkovi priznáva ustanovenie § 93 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkovi, v prípade úspechu v konaní ním podporovaného účastníka na strane ktorého vystupuje, má právo na náhradu účelne vynaložených trov. Úkony vedľajšieho účastníka na strane odporcu boli vykonané účelne, keď sa aktívnym prístupom domáhal priznania svojho postavenia v konaní (podanie odvolania voči uzneseniu okresného súdu o tom, že nenastali účinky vedľajšieho účastníka na strane odporcu) a súčasne ním podané vyjadrenie zo dňa 12. 11. 2015 (doručené navrhovateľovi dňa 24. 09. 2015) bolo adresné, týkajúce sa konkrétnej prejednávanej veci, s uvedením konkrétnych časových údajov, teda po dôslednom naštudovaní podaného návrhu a jeho príloh, a ktoré viedlo v konečnom dôsledku aj k procesnému úspechu v konaní ním podporovaného účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu preto súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 93 ods. 4 OSP priznal právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v sume uplatnených nákladov vedľajšieho účastníka za zastúpenie advokátom vo výške 123,94 eura (32 % z 310,94 eura (trovy konania vo veci samej) + 76,37 eura (trovy odvolacieho konania)), na účet jeho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP).

Z priznaných trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 95,34 eura ((2x 121,17 eura + 1x 55,61 eura) x 32 %) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za tri vykonané úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a)

vyhlášky, prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 20. 10. 2015, podľa písm. c) písomné vyjadrenie vo veci samej dňa 12. 11. 2015 a podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky za podanie odvolania proti procesnému rozhodnutiu o nenastaní účinkov vedľajšieho účastníka na strane odporcu dňa 29. 10. 2014, náhrada hotových výdavkov predstavuje 7,94 eura ((2x 8,39 eura + 1x 8,04 eura) x 32 %) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a 20 % daň z pridanej hodnoty predstavuje 20,66 eura (základ dane 103,28 eura) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Súd podľa § 160 ods. 1 OSP vzhľadom na majetkové pomery odporcu určil plnenie v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,00 eur mesačne, ktoré vzhľadom na výšku pohľadávky s prihliadnutím na osobu navrhovateľa a v zmluve pôvodne dohodnutú dobu splatnosti považoval za dostatočné s tým, že omeškaním so zaplatením čo i len jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, a teda povinnosť úhrady celého dlhu naraz.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.